Who wants to live forever (II)

On Octombrie 27, 2015

Dezvoltă-ți capacitatea de a înțelege ceva superior existenței însăși, încadrându-te în planul trăirilor raportate la un spațiu fără limite.

Mă ridic din neputința de a înțelege ceva superior existenței însăși, în sfera de influență a puterii de a percepe un loc ascuns dintr-un timp noologic. Concomitent, visez în taină că într-o zi timpul acesta străpungător, prefăcut într-o amintire netrăită, o să mă ia cu el, cât mai departe de tot ceea ce mă întregește ca ființă vie.

Viitorul este o nostalgie a prezentului, un dar al inimii de a se extinde spre piscul sentimentului de "nelimitat", în care imaginația alternativului și posibilului cuprinde admirația față de opera unui artist care a surprins decisiv întregul mapamond. Avântul de a mă preface într-un călător al minții, îndurând furtuna excluderii din existența iscată din seninul vibrant al imaginarului, se poate împiedica oricând de sensul profund al unei rezonanțe constante cu lumea. *„Can you touch my world with your fingertips?"*

"Who wants to live forever" trebuie să se încadreze în planul trăirilor raportate la un soi de infinit care îl încearcă neîncetat, ca o durere vie care vine și dispare, procurând experiența propriilor limite: crima de a se respinge de omenesc și extazul de a se simți rece, ca un Luceafăr strălucind în întuneric, manevrând vederea de dincolo de stele. Ceea ce nu aș putea contesta niciodată ca fiind un contrast între iluzoria așteptare a unor efecte la superlativ și realitatea crudă a întoarcerii în concret, când orice lucru tinde spre o finalitate transcendentă. "This world has only one sweet moment set aside for us."

Numai o perfecțiune a viziunii izvorâte din măreția universului poate să conducă la o lectură univocă a imaginii despre cel ce mișcă munții din loc printr-o regie a sunetelor care descrie trăirile sufletești ale poetului, experiențele de viață ale exilului său în climatul aspru al unei tonice și necesare competitivități dintre zei și oameni.

Leadership: Poți să te autentifici ca o îndreptare a lumii în planul cosmic universal, fără să-ți reduci imaginea la o realitate care se află pe plan secundar față de un rol principal?

Încet-încet, străbătut de efluvii ascensionale, intru ca un străin naufragiat pe meleagurile unui infinit care își caută rostul, în moartea care împlinește glorios viața. Și așteptând nerăbdător chemarea timpului - îndrăznesc să sper că te voi cunoaște bine ! - să reînvii într-un trecut demult uitat. Un simplu punct lipsit de orice accent, dar apărând ca un absolut al trăirii. Amintind de Faust: *"Nimicul tău sper să-mi ofere totul".*

Dar este oare posibil ca cel deghizat într-un cuplu de senzori de mișcare conectați la bornele unei surse de tensiune ce duce la rezistorul de comandă "Forever is our today" să transmită pe o anumită frecvență semnalul renașterii sale din nimic?

O realitate care se află pe plan secundar față de un rol principal este un cumul de informații, crezuri, valori, sentimente, acumulate prin experiența personală, pe care le-ai trăit doar în planul lumesc, relevând o latură a omului care acordă importanță lucrurilor trecătoare. Dar ceea ce stârnește cu adevărat curiozitatea este rolul principal pe care toate bucuriile și întâmplările vieții ți-l impun în relație cu viteza de expansiune a spațiului, materie fizică și energie, o totalitate infinită de sisteme cuprinse una în alta, care prezintă un grad tot mai înalt de complexitate.

Leadership: Poți să transmiți pe o anumită frecvență semnalul renașterii tale din nimic, încât să vezi dincolo de tine acea ocazie de creare progresivă a unui spațiu nesfârșit?

Omul integrat într-o structură de existență convergentă spre realitatea momentului trecut sau viitor, cu prilejul menținerii raportului optim dintre posibil și imaginar, în caruselul informațiilor de multe ori contradictorii ce fac trecerea spre o dimensiune încărcată de simboluri și semnificații, reușește să capete prestanța unui „Luceafăr strălucind în întuneric".

În ceea ce privește leadershipul, acest om reprezintă un produs necesar al raportului dintre puterea de reinventare și obligația de a se supune unei ordini a creației superioare, care deschide porțile în fața lumii de dincolo de zidurile momentului și al vizibilului.

Considerând reflectarea într-un alt timp ca pe un rod ce aparține devenirii, în care se constituie conceptul de a fi „altcineva", făcând o apropiere între formarea experiențială și noutatea imaginativă, se creează viziunea unei lumi independente de legile realității. Această privire aruncată lumii de dincolo de timp poate schimba pentru totdeauna înțelegerea lumii de dincolo de a noastră.

Leadership: Ești menit să conturezi un posibil scenariu științific în care universul reprezintă o proiecție onirică a ființei tale primordiale într-un scop suprem, prin comparație cu Zeu singur care este adulat de muritori până la limita imaginației?

Vizionarii marilor transformări nu uită de reflectarea în conștiință a unei existențe care aparține unei lumi exterioare. Se vede acest lucru din atenția puternică acordată reflectării denumite „exterioară", din rolul rezervat acesteia în mersul cunoașterii care să fie în același timp o formă de reprezentare a unor noi perspective de înțelegere asupra unei realități superioare. Şi totodată care să însumeze eforturile progresive ale omului de a-și organiza propriul conținut și de a se cunoaște prin reflectarea imaginii sale într-un spațiu nelimitat.

„Forever is our today" este o metaforă care exprimă acea stare de concordanță relativă între ceea ce crezi și realitatea independentă, în diferite perioade ale timpului, ambele opuse ca tendință ducând la inovație și originalitate în configurarea identității proprii.

Iar a renaște din nimic este sinonim cu a te conduce, a găsi orientare în contextul unui spațiu nealterat științific, un spațiu luminat de prezența unei anumite distanțe de ceea ce enunță logica obișnuită a gândirii.

Leadershipul, în ecuația universului, poate fi descris ca o reîntoarcere a omului în elementele naturii veșnice din care a izvorât numai dacă misterul profund al operei sale rămâne de nepătruns sau imposibil de atins pentru muritorii de rând.

Dacă vrei să câștigi o întreagă lume, ca pe un dar universal, atunci încearcă să te apropiii de cele veșnice găsind orientare doar în misterul profund al existenței tale înscrisă în inimile celorlalți oameni.

Who wants to live forever evidențiază semnalul intrării omului vizionar într-o dimensiune nouă a creației, arătând mai apoi adevărul mistic: cine nu reușește să se transforme într-o picătură din oceanul timpului, nu va reuși niciodată să lase urme în nisipul fin al clepsidrei universului.

* Notă: Queen - Who Wants To Live Forever

Source: https://neculaifantanaru.com/who-wants-to-live-forever-II.html